

[Albrechtsen]

i det mindste tilrettelægge det således, at spildtiden blev nedsat. Det glæder mig, at fru Lilli Gyldenkilde tager denne sag op i præsidediet.

Så til spørgsmålet om temaet: hvad skal der stemmes om? Jeg synes, at den formulering, man er nået frem til, er acceptabel. Vi gav udtryk for ved første behandling, at der i hvert fald skulle være tale om en neutral formulering, og at regeringen med sit forslag om formuleringen »EF-reform« havde bevæget sig ud på det mindre neutrale område. Derfor er vi tilfredse med den side af sagen.

Så er der spørgsmålet om tidspunktet. Her er vi godt nok stadig væk mindre tilfredse. Den vældige skræmmekampagne, som er iværksat især fra de store kapitalgruppers side, tror jeg ikke vil have nogen afgørende virkning, hvis der bliver tid til en grundig og saglig debat. Det stiller så nu det krav til os alle, at vi anstrenger os til det yderste for hurtigt at få materiale ud, der netop kan danne et sagligt grundlag for debatten.

Jeg så jo også, at f.eks. partiet venstre var ude med nogle tosidersannoncer allerede her i weekenden, og jeg synes ikke, det var noget specielt sagligt indslag i debatten. Der skulle gerne være god tid til, at andre får mulighed for på en bred basis at gennemdiskutere f.eks. indholdet i en annonce som den, venstre havde lejlighed til at indrykke, fordi venstre åbenbart har en utrolig masse penge et eller andet sted fra. Derfor havde vi altså gerne set, at tidspunktet var blevet forrykket noget; det kunne vi ikke komme igennem med.

Så er der spørgsmålet om, hvad der skal deles ud. Her er vi tilfredse med, at de bemærkninger, som findes i regeringens lovforslag, ikke kommer med ud i det materiale, som udsendes af regeringen til fordeling rundt omkring i kommunerne. Vi er også tilfredse med den karakter, det, der er tilbage af materialet, så har.

Vi er også tilfredse med, at partierne gennem en avis, der laves på folketingets foranstaltning, får mulighed for at give udtryk for hele det brede spektrum af vurderinger, som ligger i denne sag. Men vi havde egentlig gerne set – og det kan man selvfølgelig nå at overveje i præsidediet endnu – at det måske var blevet en lille smule bredere, i hvert fald i den forstand, at de grupper, der er repræsenteret i Parlamentet, og som vitterlig har opsamlet en hel del indsigter i disse forhold,

også blev repræsenteret i uddelingsavisen. Men det være hermed givet som et råd til videre overvejelse i præsidediet.

Man kunne også overveje at give en vis økonomisk støtte til de opstillingsberettigede partier, som vitterlig med nogen ret føler sig noget forfordelt i den debat, der har været i de elektroniske medier og velsagtens også vil komme i det uddelingsmateriale, der kommer her fra huset. Man kunne i hvert fald overveje at yde en eller anden form for økonomisk støtte til deres omdeling af materiale. Jeg håber, at man i præsidediet i hvert fald vil skele en lille smule til disse tanker.

Men det gode er altså alt i alt, at der kommer et informationsmateriale, og at den tendens, der var lagt op til fra regeringens side til at indføje nogle meget værdiladede opfattelser af dette her, blev renset ud i materialet.

Ud fra den samlede vurdering, at det, der er opnået, er om end ikke helt optimalt, så dog tilfredsstillende, vil vi stemme for det samlede lovforslag ved tredje behandling.

Kofod-Svendens (KrF):

Jeg skal undlade at gå ind i både en formel og en reel drøftelse af diverse petitesser og vil straks ile til konklusionen. Mit parti er tilfreds med, at der er opnået bred enighed om de forskellige procedurespørgsmål i forbindelse med denne vejledende folkeafstemning. Vi synes, det er rigtigt, at det, man skal stemme om, er EF-pakken, og at den juridisk-tekniske formulering står i parentes. Hvad angår datoen for afstemningen, vil jeg sige, at vi jo allerede i lang tid har haft en debat om regeringskonferencens resultat. Der har været debat siden december måned 1985 – ja, der var jo også en offentlig debat før det afsluttende topmøde – så vi finder, at den 27. februar 1986 er valgt og alt i alt giver god mulighed for en offentlig debat. Hvad angår udsendelse af informationsavisen, har vi den principielle opfattelse, at det her er folketingets partier, der beder om vælernes råd ved en vejledende folkeafstemning. Og eftersom det er folketingets partier, der beder om råd, er det også naturligt og rigtigt, at det er folketingets partier, som informerer befolkningen forud for afstemningen.

Vi kan tilslutte os de ændringsforslag, der er stillet i betænkningen.